

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Петѣкъ. Цѣна-та за единъ годинъ е едно бѣло меджидіе и половина, а за шестъ мѣсеца три четвърти отъ бѣло меджидіе. Спомоществованіа-та трѣбва всякога да сѣ прѣдплатены и да ся испращатъ на Редакторъ-тъ у Американъ Ханъ въ Цариградъ.

Година 1.

ЦАРИГРАДЪ, ПЕТѢКЪ, ІАНУАРІЙ 9, 1876.

Брой 2.

ИЗВѢСТІЕ.

Споредъ обявление-то ни, което дадохмы прѣди единъ мѣсець, ний по-чувуваме редовно да издаваме Седмичнѣ-тъ Зорницѣ. Ний много ся насърдчихмы отъ пріятелскы-тъ поздравленія, които посерѣднихъ листъ-тъ ни, и изразяваме сърдечнѣ-тъ си признательность на всички, които сѣ стараха да умножатъ спомоществованіа-тъ му.

Ний ся считамы за честиты като можемъ да извѣстимъ на читатели-тъ си че Г-да Андрей С. Цановъ и Петръ Х. Димитровъ сѣ станѣли наши сътрудници въ това ни предпріятіе.

Мѣсечна-та Зорница ще слѣдува да е едно періодическо списаніе назначено особно за млади-тъ, и ний ся надѣваме че родители-тъ изъ Българіѣ ще ѣхъ пріимать за въ ползъ на чада-та си. Цѣна-та ѣ за единъ годинъ е само петъ гроша чисти пары.

Седмична-та Зорница, която ще излиза всякой Петѣкъ, ще е особно за възрастны-тъ. Тя ще е домашенъ вѣстникъ, и ще съдържа поучителны и любопытны свѣдѣнія отъ всѣкой видъ.

Една страница на всякой брой ще ся пълни съ политическы новины. Ний ще даваме разны свѣдѣнія за напредѣкъ-тъ въ искусства-та и науки-тъ. Ний обаче не щемъ да ся ограничаваме само съ настоящы събитія, но ще вмѣстяваме членове за знамениты лица, за любопытны събитія и за забѣлжителны открытія и изобрѣтенія и на мнѣлы-тъ вѣкове.

Ний смы пріели отъ Нью-Йоркъ нѣколко стотины картины, които сѣ назначены да изясняватъ слово-то Божіе. Тѣзи картины прѣдставятъ най-любопытны-тъ мѣста, които ся спомѣнуватъ въ Библиѣ-тъ, древны оржжія и музыкалы орждія, и много отъ новы-тъ открытія въ Египетъ и Ниневіѣ. Ний ще вмѣстяваме по единъ или двѣ отъ тѣзи картины въ всякой брой на Зорницѣ-тъ, заедно съ потрѣбны-тъ разясненія.

Ний ще съдѣйствуваме, споредъ силы-тъ си, съ всички-тъ списанія които ся стараѣтъ да покажатъ че народно просвѣщеніе е потрѣбно за народно благоденствіе, че чиста нравственность е сама-та здрава и вѣрна основа за лично и народно благополучіе, и че Господъ Исусъ Христосъ е Великій Искупитель на всички, които уповаватъ на него.

Цѣна-та на този листъ ще е едно бѣло меджидіе и половина.

Освѣнъ особны-тъ ни настоятели, всякой, който и да ни събере и испрати десетъ или повече спомоществованія, които да ся пращатъ на едно лице, има право да задържа десетъ на стотѣхъ за трудъ-тъ си.

Въ всякой случай спомоществованіа-та трѣбва да сѣ прѣдплатены. Ний просимъ извиненіе отъ читатели-тъ си, за дѣто ний казвамы, че това правило ще ся държи строго, и че не ще да има никаквы исключенія.

Ний не можемъ да проводимъ повече отъ първы-тъ два броя на вѣстникъ-тъ на никого друго освѣнъ на онѣзи, отъ които смы пріели спомоществованія-та, нито можемъ да проводимъ нѣкому повече броеве отъ за колкото той е внесълъ спомоществованія-та.

Спомоществованія-та трѣбва да ся испращатъ до Редакторъ-тъ на Зорницѣ у Американъ Ханъ въ Цариградъ; тѣ може да ся испращатъ въ групъ, въ полицѣ или въ пощенскы тимбри (пулове), Турскы, Иѣмскы, Прускы, Русскы или Францускы.

Ний покаивамы всички, които удобряватъ това ни предпріятіе, да слѣдватъ да съдѣйствуватъ за распространеніе-то на Зорницѣ, и да ни испратятъ спомоществованія-та колкото е възможно по-скоро.

Ний молимъ настоятели-тъ си, когато ни пращатъ порѣчки за вѣстникъ-тъ, да ни явятъ да ли сѣ пріели първы-тъ или вторы-тъ брой.

Редакторъ-тъ.

НАЧАЛО-ТО НА ХРИСТИАНСТВО-ТО.

II.

Единъ Важенъ Личенъ Въпросъ.

Въпросъ-тъ за начало-то на Христіанство-то е наистинѣ единъ важенъ историческый въпросъ, който заслужава внимателно да ся изслѣдва; но този въпросъ не е главно историческый. Той прѣди всичко е въпросъ-тъ на *настолящій-тъ свѣтъ*; защото Христіанство-то не само е было една отъ най-великы-тъ силы на минѣло-то, и е имало значително вліяніе върху порастаніе-то и развитіе-то на мнѣлы-тъ народы, но то съществувало и до сега като источникъ-тъ, отъ който сегашно-то образованіе пріима высши-тъ си вѣдѣхновенія и най-человѣколюбивы-тъ си начала. Христіанство-то и до сега е источникъ-тъ, отъ който миллионы души получаютъ силѣ за въ борбѣ-тъ на животъ-тъ, утѣшеніе въ свои-тъ грѣхы и надежда при смърт-ный-тъ си часъ. Христіанство-то не е просто едно учрѣденіе на минѣло-то, което заслужава едно честно споменуваніе въ исторіѣ-тъ, но то съществува и до днесъ и ся прѣдставя като достойно за да ся пріима и отъ настоящы-тъ вѣкъ.

Нито пакъ въпросъ-тъ за начало-то му е главно единъ въпросъ отъ общъ ползъ. Той е прѣди всичко единъ *личенъ* въпросъ, защото Евангеліе-то на

Исуса Христа, върху което Христіанство-то е основано, не ся относно толкова много на народы колкото на всякой челоуѣкъ лично. Главна-та му цѣль е искупленіе-то на челоуѣцы-тъ отъ развратъ-тъ на грѣхъ-тъ и отъ осажденіе-то на праведнаго Бога. То открыва на всякой челоуѣкъ начало-то му, дѣлжностъ-тъ му и бѣдѣще-то му. То провъзгласява безсмъртіе-то на челоуѣчскы-тъ души. То утвърдява че ний вѣчно блаженство или вѣчна мѣка ще бѣде бѣдѣщъ-тъ участъ на всякого отъ насъ. Като гласъ Божій то обявлява какво да правимъ за да избѣгнемъ вѣчно осажденіе и да придобьемъ вѣчно блаженство. То открыва на свѣтъ-тъ Исуса Христа, като единичкый-тъ и вседостаточный-тъ Спаситель на грѣшны-тъ. То подтвердява че той е ствършено възможенъ да спасе всички, които съ вѣръ го пріимать; и че нѣма другъ чрѣвъ когото спасеніе-то отъ грѣхове-тъ да е възможно. Отъ това е явно, че ако Исусъ Христосъ е наистинѣ Сынъ Божій, единъ Божественъ Спаситель, както ся провъзгласи самъ; то за всякого отъ насъ е отъ върховнѣ важность да знаемъ че е тѣй. Ако Христіанство-то е наистинѣ отъ Бога, то е опасно за насъ да ся сумнѣваме за божественно-то му начало, и е вѣчна смъртъ да отхвърлямы божественны-тъ му поученія.

Въпросъ-тъ за божественно-то начало на Христіанство-то е слѣдовательно отъ върховнѣ важность за всякого отъ насъ. Какъ трѣбва да рѣшимъ този въпросъ ще разгледамы въ слѣдующы-тъ брой на листъ-тъ си.

НАЙ-ВЫСША-ТА ЦИВИЛИЗАЦІЯ.

I.

Физическо-то Естество на Челоуѣка.

Челоуѣкъ нѣма нуждѣ да бѣде материалистъ за да пріеме фактъ-тъ, че въ този свѣтъ вещественный-тъ му организмъ е неотдѣляемо свързанъ съ всяко дѣйствіе, всякъ мисль и всяко чувствованіе на животъ-тъ му. Не е мозгъ-тъ, който мисли и желае, но ний знаемъ че единъ болнавъ мозгъ ще бѣде навѣрно придруженъ отъ нездравы мисли и желанія; ний знаемъ че религіозны-тъ чувствованія на едного, който страда отъ несмиланіе-то на стомахъ-тъ, сѣ неправилены и непоуѣрмы; ний знаемъ още че единъ народъ, който е на умираше отъ гладъ, не мисли за нищо друго освѣнъ за свое-то си физическо бѣдствіе; ний знаемъ на конецъ, че сто-годишенъ гладъ, чума и пещастіе быхъ докарали най-просвѣтѣный-тъ народъ до варварство. Разумно-то и нравственно-то естество на челоуѣка е толкова зависимо отъ физическо-то му благосостояніе,

щото едно прѣнебреженіе на послѣдното-то докарва болѣзненно развитіе на първо-то. Всякой планъ прочее, който ся измысли за благосостояніе-то на челоуѣка, трѣба да земе подъ вниманіе физическы-тъ му нужды и да промысли за тѣхъ. Най-высша-та цивилизація не насърдава нито гибелно-то угожденіе на желанія-та и на страсти-тъ въ раскошество, нито угнѣтителны-тъ лишения отъ нужды-тъ за прѣхранѣ. Това ся подтвердява не само отъ разумъ-тъ ни, но и отъ примѣръ-тъ на единичкый-тъ прѣобразователь, когото выхъгы е безопасно да слѣдуваме. Нѣма нищо по-ясно въ Евангеліе-то отъ колкото че Христосъ е посвѣтилъ голѣмѣ часть отъ врѣме-то си за да ся грижи за физическы-тъ нужды на челоуѣцы-тъ, и че той е извършилъ повечето отъ чудеса-та си за да ги освободи отъ тѣлесны страданія; а пакъ фактъ-тъ, че той самъ никога не е былъ боленъ, е едно доказателство за грѣхъ-тъ, който той е ималъ за свое-то си тѣло. Той е дошелъ да спасе души-тъ на челоуѣцы-тъ, и ако той е прѣвъзнесълъ стойность-тъ на душѣ-тъ, то не е было въ ущербъ на тѣло-то. Напротивъ, той е училъ челоуѣцы-тъ да уважаватъ и да почитатъ тѣла-та си като единъ часть отъ самы-тъ тѣхъ, и като храмове на Божественный-тъ Духъ.

II.

Умствено-то Естество на Челоуѣка.

Додѣто физическа-та образованность трѣба да съставлява единъ сжщественъ элементъ отъ цивилизацій-тъ, умствено-то развитіе ся изисква единако отъ челоуѣческо-то естество. Тѣзи идея е вѣроятно най-отличителна-та въ днешно врѣме. Умствена-та образованность ся прѣдполага да е единичко-то нѣщо, което е нужно за придобываніе-то на най-высшъ-тъ цивилизацій. Образование-то ся пріема да е цивилизація, а невѣжество-то — варварство.

Най-грубый-тъ материализмъ припознава че умъ-тъ има нуждѣ отъ развитіе. Той знае че мозгъ-тъ трѣба да ся храни не само съ хранѣ, която произвежда фосфоръ, но още и съ невещественъ пицѣ — съ знаніе. Но ако и умствена-та образованность да е сега толкова всеобщо припозната като сжщественна за благосостояніе-то на общество-то, тѣзи идея е сравнително нова. Ний не трѣба да ся по-връщамы твърдѣ надалечъ въ всемірны-тъ исторіѣ за да намеримъ едно врѣме, когато е было почти всеобщо пріета аксіома, че знаніе-то е было за малцинь, и че много по-добрь е было за массѣ-тъ на народы-тъ да си стои въ ствършено невѣжество. И днесъ даже има нѣкои, които поддържатъ това мнѣ-

ние, не само въ Истокъ, но въ Европѣ и въ Америкѣ.

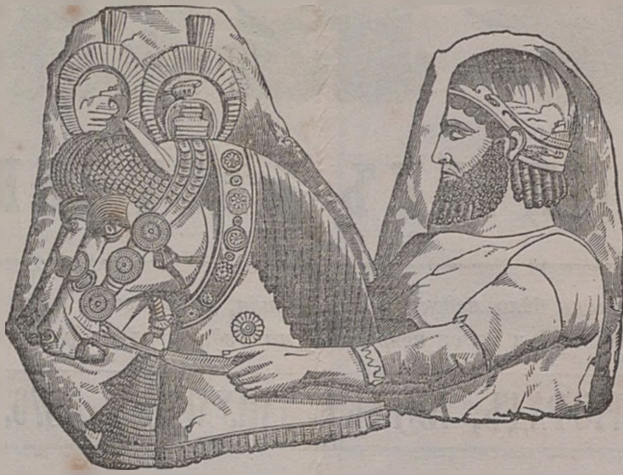
За придобываніе-то на най-высшѣ-тъ цивилизаціи не е само умствен-на-та образованность, която ся изисква, но още и друго нѣщо. Тя е само една отъ четири-тъ естествени и съществени елементи на цивилизаціи-тъ. Пейза-та стойностъ, обаче, не трѣба да ся намалява по причини че тя сама не може да даде плодове-тъ на всички-тъ четири. Тя занимава своето си мѣсто, и въ тѣзи граници тя е толкова съществена за благосъстояние-то на човѣческый-тъ родъ, колкото храма-та за физическо-то му съществуване. Иманіе-то на умственъ образованность унижава цѣль-тъ човѣкъ, лишавя го отъ най-высоки-тъ правдини на животъ-тъ му, и клоии да го направи равенъ съ скотове-тъ. Въ младо-то поколение на Истокъ ся съглеждатъ стремленія за учение, за образование, ако и съ тѣзи стремленія да ся смѣсва твърдѣ често идея-та на образование-то като едно срѣдство за придобываніе на богатство и на вещественно угождение; още и идея-та че физическо-то благосъстояние е най-големо-то добро на цивилизаціи-тъ. Това е едно заблужденіе. Образование-то въобще умножава желанія-та и нужды-тъ на човѣцы-тъ по-бързо отъ колкото то доставя средства за задоволеніе-то имъ. Цивилизація-та изисква умственъ образованность за собствени-тъ си цѣль, защото безъ неѣ не може да има едно прилично развитіе на човѣчество-то.

РЫБА КОЯТО СЯ КАЧВА ПО ДЪРВЕТА.

Въ Индіи ся намира единъ видъ рыба, наричанъ отъ туземцы-тъ «*Nalierg*», който значи: «Качвачъ по дървета.» Тѣзи рыба ся намира и въ Китай. Далдорфъ, единъ Данскый естествоиспытатель, казва че и той видѣлъ единъ рыба да ся труди да ся качи на едно финиково дърво което было близу до едно блато. Когато той ѣ видѣлъ, тя вече е была около 3 лактіе надъ земѣ-тъ. Тя забивала острии-тъ на пера-та си въ грани-тъ на дърво-то, и тѣй ся вѣскачала на горѣ. Друго забѣлжително нѣщо въ тѣзи рыба е, че тя има въ главѣ-тъ си единъ торбичка който може да пълни съ водѣ, и тогава когато, споредъ какъто прави нѣкога, оставя единъ рѣкъ за да отиде въ другъ, тя непуца тѣзи водѣ по малко и държи духателны-тъ си орѣди влажны. Тѣй и когато водата въ нѣкои рѣкъ прѣсъхне, рыба-та ся заравя въ пѣсьтъ-тъ и ся храни отъ водѣ-тъ, която е въ главѣ-тъ ѣ до дѣто пакъ дойде вода въ рѣкъ-тъ.

Тѣзи рыба много ся бори и бие. Когато двѣ рыбы ся турятъ заедно въ единъ съездъ съ водѣ, тѣ много ся расплзватъ, пера-та имъ шръкнуватъ на горѣ, всичко-то имъ тѣло свѣтнува, и тѣ почнуватъ да ся бѣятъ. Мораци-тъ много ся наслаждаватъ като гледатъ борбы-тъ на тѣзи рыбы. Има човѣци които хващатъ тѣзи рыбы и ходятъ отъ мѣсто на мѣсто нарочно да ги прѣдставятъ на хора-та, като ся бѣятъ.

Единъ управитель въ Индіи пише до нѣкои приятели въ Турціи и иска да му ся проведатъ Библии на Арабскы языкъ. Арабскы Библии ся искатъ и отъ много други мѣста.

Воинъ и коніе отъ могила-тъ на Корсабадъ въ Ниневіи.

РАЗВАЛИНЫ НА НИНЕВИИ.

Развалины-тъ на Ниневіи никакъ не приличатъ на Вавилонскы-тъ. Голѣмото число тухлы посрѣдъ развалины-тъ на Вавилонъ ясно показватъ, че тѣ сѣ развалины на сграды построены отъ човѣцы; но развалины-тъ на Ниневіи сѣ повечето безобразны купове или могили отъ прѣсть.

Нѣкои отъ тѣзи могили сѣ отъ голѣмъ величинѣ, и отъ далечъ ся видятъ като да сѣ естествени хълмове. Върху нѣкои отъ тѣзи могили сѣ ся основали села, а нѣкои сѣ ся посѣяли съ жито или ячменъ. Голѣмо число отъ подобны могили ся намѣрватъ по всички-тъ долины на Тигръ и Ефратъ.

Трудно е было да ся рѣши, кои отъ развалины-тъ сѣ были въ прѣдѣлы-тъ на древный-тъ градъ. Пространство-то, въ което ся намѣрватъ тѣзи могили, обема много четвъртити мили, и по всичко-то това пространство ся съглеждатъ дири отъ стары здания и древны народонаселенія. Има, обаче, нѣколко главны купове могили на рѣкъ-тъ Тигръ сѣщѣ нѣтъ нишый-тъ Мосулъ, при Нинрудъ, при сливаніе-то на рѣкы-тъ Тигръ и Ефратъ, при Корсабадъ 10 мили на Истокъ отъ Тигръ, и при Коюнджикъ. Развалины-тъ сѣщѣ Мосулъ състоѣтъ отъ единъ оградъ образуванъ отъ единъ редъ могили. Тѣзи ограда сега е около 20 лактіе висока и четвъроугленно-то пространство, което тя обема, има 7 англ. мили окружность. Могила-та при Коюнджикъ е около 1700 лактіе дълга и около 650 лактіе широка. Най-голема-та ѣ высокая е около 45 лактіе. На тѣзи могила е имало нѣкога едно село, но сега е напустѣто. Другы-тъ купове сѣ подобни на горѣспоменаты-тъ.

По-много-то отъ открытія-та, които въ послѣдно врѣме сѣ доставили доста свѣдѣнія за древны-тъ жители на Ниневіи, сѣ станѣли въ развалины-тъ на Нинрудъ, Коюнджикъ и Корсабадъ.

Первый-тъ пътешественникъ, който е издырилъ съ вниманіе тѣзи развалины, е былъ Г-нъ Ричъ, по прѣди Агенти-тъ на Источно-Индійскѣ-тъ Компани-тъ въ Багдадъ. Той пѣлѣдувалъ само нѣколко могили, въ които е изнаѣрилъ нѣкои остатки, като надписаны грънци, тухлы, валяцы и скѣпоцѣпны каменіе. Прѣди него една плоча ся е открыла, въ който сѣ были изваяни образи на човѣцы и животны, но тя ся строшила отъ туземцы-тъ.

Слѣдъ Г-нъ Ричъ нѣколко пѣтници сѣ описали развалины-тъ, но никой не е прѣдпріелъ да ги издырва добръ до

когато Г-нъ Бота ся е опрѣдѣлилъ консулъ Францускы въ Мосулъ, на 1843. Единъ селянинъ е завелъ Г-нъ Бота на могила-тъ Корсабадъ, дѣто като е раскопавалъ, той е открылъ единъ редъ въсправены плочи отъ алабастръ, които сѣ были отъ доли-тъ часть на стѣны-тъ на единъ стаѣж. Послѣ той е открылъ, че тѣзи стая е была съединена съ другы, и че едно голѣмо здание е было заровено въ могила-тъ. Французко-то правителство е снабдило срѣдства-та за да ся разкопѣтъ тѣзи развалины съвършенно.

Тамъ сѣ ся открыли долины-тъ части на много стаи, салоны и проходы. Повечето отъ тѣзи сѣ были отчасти покрыты съ плочи отъ сивъ алабастръ, изваяны съ разны образы. Главный-тъ хводъ на здание-то е былъ образуванъ отъ грамады крылаты-човѣкоглавы бикове, отъ които нѣкои сѣ были около 10 лактіе высоки, наредены и отъ двѣ-тъ страны на хводъ-тъ. Пый въстѣхмы единъ отъ тѣзи бикове въ послѣдний-тъ брой на Зорницѣ-тъ. Голѣмы-тъ здания, на които тѣзи два реда бикове сѣ образували хводъ-тъ, сѣ были жилища на царя и хѣмове на богове-тъ.

Освѣтъ горѣпомѣжаты-тъ ваянія, и мало е голѣмы изваяны изображенія, които сѣ прѣдставлявали царѣ-тъ, слугы-тъ му, още и богове-тъ. Имало е и по-малкы ваянія, които сѣ прѣдставлявали битвы, осады, ловитвы, борбы съ звѣрове, и религіозны обряды. Всички-тъ тѣзи ваянія сѣ прѣдставлявали народны събитія.

Ассирійскы-тъ палати, украсени извѣтрѣ и извѣтъ съ такыва ваянія и статуи, трѣбва да сѣ прѣдставлявали едно великолѣпіе, което ако и да е было варварско въ нѣкои отношенія, то въ другы не е было надмѣнѣто ни-то отъ древны-тъ ни-то отъ нынѣшны-тъ здания.

Тамъ сѣ ся намѣрили и много другы нѣща, като мѣдны истѣклены съсѣды, разны мѣдны и желѣзны орѣдія, украшения отъ слоновокъ кость и пр., които показватъ рѣдкоуло искусство и единъ значителнъ степенъ на образование.

ПОЕНІЕ ЗЕМѢ-ТѢ ВЪ ИНДИИ.

Прѣди нѣколко вѣкове, когато сѣвер-на Африка е была населена съ успѣшны и благополучны людѣ, когато Мала Азія е была райска земя, когато Персія е была градина-та на свѣтъ-тъ, тогава жители-тъ на нѣзи мѣста малко сѣ

мыслили че ще да дойде день, когато земя-та имъ ще страда много отъ суши и отъ гладъ. Но такава е была участь-та имъ.

Така е и съ сѣверо-источны и сѣрѣдны Индіи. Много области, които едно врѣме сѣ были много плодородны и населены, сѣ почти запустѣли по причини че нѣма дѣждъ. Много другы части въ Индіи сѣ населены само по край рѣкы-тъ.

Около прѣди 40 години Англійско-то правителство е почнѣло да подновява нѣзи едноврѣменны плодovitы области чрѣзъ искусно поеніе. То е прѣкопало много каналы, прѣзъ които воды-тъ на нѣкои рѣкы текѣтъ и ся разливатъ по разны части та ги наполяватъ. На юго-источны-тъ странѣ въ область-тъ Мадрасъ е направилъ единъ голѣмъ язъ на рѣкъ Каверн. и по то-зи начинъ голѣма часть отъ водѣ-тъ на тѣзи рѣкъ ся распраца по разны страны чрѣзъ каналы. Много хыляды уваты земѣ, които бѣхъ запустѣли, ся поѣтъ чрѣзъ тѣзи направѣ, и сега сѣ плодovitи. За направѣ-тъ на язъ-тъ и каналы-тъ правителство-то е издѣлило 60,000 лиры, но стойность-та на земѣ-тъ ся е удвоила, и произведеніе-то на земледѣлцы-тъ е възлѣзло до 100,000 лиры и повече. Приходъ-тъ на Правителство-то отъ земѣ-тъ ся е увеличилъ съ 70,000 лиры вѣтрѣ въ единъ годинѣ.

Единъ другъ доста голѣмъ язъ ся е направилъ на рѣкъ Годовери. Отъ тамъ вода-та ся праца въ разны посоки чрѣзъ каналы. Всички-тъ каналы иматъ около 900 мили (300 часа) дѣлжина. Около 50,000 корабчета и салове плуватъ по тѣхъ и прѣносятъ произведенія отъ разны-тъ мѣста за тържища-та. Чрѣзъ тѣзи каналы ся поѣтъ и оплодотворяватъ около 4,000,000 уваты земѣ. Разноскы-тъ за язъ-тъ и каналы-тъ сѣ были до сега около 600,000 лиры, но правителство-то вече си е пріелъ двойно това отъ дохода на произведенія-та.

Въ Бенгалскѣ-тъ область има единъ каналъ, който разнося воды-тъ на рѣкъ-тъ Гангъ. Главный каналъ е 348 мили дѣлгъ, а клонове-тъ му 3,500 м. Издѣленія-та за тѣхъ сѣ были 1,400,000 лиры. Другъ каналъ има въ Пенджабскѣ-тъ область, който е 375 мили дѣлгъ и пои 2,600,000 уваты земѣ. Освѣтъ тѣзи има и нѣкои другы каналы въ разны части на Индіи.

Англійско-то Правителство не ся задоволява съ това, което вече е извѣршило за добро-то на държавѣ-тъ, но е извѣстило че има намѣреніе за идущы-тъ 15 год. да издѣли още 20,000,000 лиры за още по-големо распространіе на тѣзи полезны каналы.

Правителство-то на Индіи много мѣдро постѣпва въ тѣзи работѣ, защото като ся старе да обогатява населеніе-то, то увеличава свои-тъ си доходы; при това чрѣзъ тѣзи си благодѣтели работѣ то пазѣ да не ставатъ гладове и страданія.

ИСПЫТАЙТЕ ПЕРВО, ДА ЛИ Е ТѢЙ?

По нѣкога трудове-тъ, както на просты-тъ тѣй и на учены-тъ, излизатъ бесполезны. Нѣкой прочутъ философъ произносѣ мнѣніе-то си върхъ нѣкой прѣдмѣтъ, и тогава учени-тъ, безъ да испытывать наздраво да ли това е тѣй, почнуватъ по нѣкога да издырватъ, защо е тѣй? Много трудове сѣ

ся полагали въ такыва безполезны и сишны пачины! Нека споменемъ пѣ-коп такыва случаи.

Когато В. Франклинъ бѣше въ Па-рижѣ, учени-тѣ тамъ по едно врѣме много разисквали и испытвали, «Защо ся не увеличава тегло-то на ведрицѣ съ водѣ, когато ся тури въ нейъ една риба?» Тѣ употребили много трудъ и искусство за да откриятъ тази велика тайна, но напусто. Най-послѣ Фран-клинь имъ казалъ да испытатъ да ли на-истинѣ е тѣй, че вода-та заедно съ риба-тѣ не теже повече отъ самѣ-тѣ водѣ. Тѣ опитали това и съ голѣмо удивленіе наѣрили че тѣгло-то на ри-ба-тѣ не ся губи въ водѣ-тѣ, и че напраздно бѣхъ ся трудили да наѣ-ратъ причинѣ-тѣ на едно нѣщо, което лесно сѣ можли да научятъ че не е истина.

Подобно нѣщо ся случи и въ Лон-донѣ. Едно врѣме учени-тѣ въ Англіѣ бѣхъ ся трудили да испытатъ и да разискватъ върху разны учебны прѣд-мѣты. Царь-тѣ бѣше доста хитръ че-ловѣкъ, и като глѣдаше че нѣкои отъ тѣхны-тѣ разискванія бѣхъ доста смѣ-шны, той намысли да ги позашете мал-ко. За това той имъ прѣдложи да му покажатъ: «Защо, когато ся остави вѣнъ на студено една ведрица съ сту-денѣ водѣ и единъ съ топлѣ, топла-та вода ся смързва по-скоро?» Учени-тѣ ся надпрѣваряхъ за да искажтъ това, безъ да испытатъ да ли то бѣше на-истинѣ тѣй. Тѣ ся трудяхъ, а царь-тѣ ся смѣяше на трудове-тѣ имъ. Най-послѣ нѣкои отъ тѣхъ казахъ: «Нека испытамы да ли наистинѣ е така?» И ето, за чудо голѣмо, то не бѣше тѣй, и тѣ бѣхъ работили на вѣтрѣ.

Въ смѣшій редъ падатъ и онѣзи, ко-то безъ да испытатъ здраво и съвѣст-но, нападатъ Христіанскѣ-тѣ вѣрѣ и ся стараѣтъ да отвращатъ хора-та отъ нейъ. Но такыва трѣбва да помнятъ, че както царь-тѣ въ Англіѣ ся смѣяше на онѣзи, които на пусто ся трудяхъ да докажатъ че топла-та вода ся смързва по-скоро отъ студенѣ-тѣ, така и Не-бесный Царь ще ся смѣе на онѣзи, които напраздно ся трудятъ да дока-жатъ че негово-то Слово е искована лъжа. Псл. 2; 4.

ХРИСТИАНСТВО-ТО ВЪ ДЕВЕНАДЕСЯТЫЙ ВѢКЪ.

Много вѣкове вече сѣ истекли отъ какъ чловѣкъ е дошелъ на земѣ-тѣ. Прѣзъ тѣзи измѣнли вѣкове много ве-лики събитія и прѣврати сѣ ставали по-лице-то на земѣ-тѣ; много славны и чудны прѣдпріятія сѣ ся извършвали между чловѣцы-тѣ.

Но девеннаесятий вѣкъ е отличенъ отъ всички-тѣ вѣкове на минѣло-то. Ни-кога по-напрѣдъ чловѣкъ не е могълъ тѣй добръ да издыра прѣимущества-та на вещественный свѣтъ, както сега; никога не е могълъ той тѣй успѣшно да влѣзе въ тайствениѣ-тѣ области на земѣ-тѣ, да искара на видѣло скрѣты-тѣ пейны скрѣвища, и да възтѣржес-твува надъ тѣхъ; никога по-напрѣдъ не е могълъ тѣй добръ да заповѣдва на вещественный свѣтъ: «Дойди ми на помощь!» и той да го послуша безъ забавѣ. Наистинѣ чловѣкъ днесъ под-чиная почти всичко подъ нозѣ-тѣ си, и праведно може да ся нарече «Царь на земѣ-тѣ». Деветнаесятий вѣкъ е вѣкъ на истинѣ-тѣ, вѣкъ на напѣдѣ-тѣ, вѣкъ на поробваніе на стихіи-тѣ и вѣкъ

на чловѣческо-то възвышеніе и въпа-рваніе. Чуденъ вѣкъ! Славенъ вѣкъ! Желателенъ вѣкъ!

Това е тѣй като глѣдамы свѣтъ-тѣ въ учебно и вещественно отношеніе. Иъ какъ върви той въ духовно отно-шеніе? Що прави Христіанство-то въ прочутый 19-ый вѣкъ? И то върши своѣ-тѣ си работѣ най-рѣшително; и то върви по назначеный си пѣтъ най-тѣржественно.

Никога по-напрѣдъ Христосъ и ре-лигія-та му не сѣ были тѣй «блѣгъ за противорѣчіе» както сега. Въ настоящій вѣкъ чловѣческый умъ най-старател-но и повторително ся занимава да из-дыра доказательства противъ Исуса Христа. Никога по-напрѣдъ чловѣци-тѣ не сѣ прибѣгвали при наукѣ-тѣ съ толкозъ свѣтлы надѣжды дано наѣ-рять нѣщо противъ Сына Божія, както нѣкои правятъ сега.

Напротивъ, никога по-напрѣдъ не е имало между чловѣцы-тѣ по-здрави, по-практично и по-обширно познаніе за съживителѣ-тѣ, освятителѣ-тѣ и възвисителѣ-тѣ силѣ на Евангеліе-то Христово, както въ девеннаесятий вѣкъ. Простодушны-тѣ душы на Галилейскы-тѣ рибари днесъ ся прѣвжодатъ почти на всички-тѣ языцы, и миллионы томо-ве ся распространяватъ почти между все-чкы-тѣ народы и племена. Хыляды най-скапоцѣнны животи днесъ сѣ ся посвя-тили да приготвятъ разны Христіанскы книги, и да распространяватъ Слово-то Божіе.

Въ настоящій вѣкъ Христіанство-то за пѣрвъ пѣтъ ся проповѣдва въ най-отдалечены-тѣ и тѣмны-тѣ яглы на чловѣческы-тѣ жилища. Колко страны и островы по Европѣ, Азіѣ, Африкѣ, Америкѣ и Океаніѣ днесъ ликуватъ прѣдъ развеселителѣ-тѣ свѣтлинѣ на «Слъще-то на Правдѣ-тѣ!». Въ този вѣкъ много народи сѣ ся обзрѣли отъ почти дивы на питомны, отъ идо-лопоклонскы на Христіанскы; много отъ тѣхъ, които прѣди този вѣкъ не сѣ имали никаквѣ писменности, сега иматъ доста книги и народны училища.

Сребро-то и злато-то на христіа-ны-тѣ никога не сѣ ся давали толкозъ щедро за напѣдѣ-тѣ на Царство-то Христово, колкото днесъ. Наука-та и искусства-та, никога по-напрѣдъ не сѣ были по-твърда подпорка на Христіан-ство-то. Днесъ тѣ велегласно говорятъ: «Творецъ-тѣ на вселениѣ-тѣ и Осно-ватель-тѣ на Христіанство-то сѣ Единъ. Ив. А. Т.

ПѢТЕШЕСТВЕННИЦИ.

Всичкы-тѣ, които искренно вѣру-ватъ въ Господа Исуса Христа, сѣ пѣ-тешественници. Всякой день тѣ пѣту-ватъ къмъ небесный Иерусалимъ. Дѣто и да сѣ, и каквато и да е работа-та имъ, тѣ постоянно приближаватъ къмъ небе-снѣ-тѣ земѣ. По нѣкога тѣ може да ся смѣиватъ за пѣтъ-тѣ си, но Господъ Исусъ Христосъ ще ги води тѣй, што нѣма да изгубятъ пѣтъ-тѣ, който води къмъ небе-то. Пѣтъ-тѣ имъ може да ся види тежкъ, но небесный-тѣ имъ Пѣтеводителъ ще имъ помага въ всяко врѣме на нуждѣ. Тѣ може да сѣ изло-жени на трудове, скѣрби и смущенія, но Той ще ги утѣшава съ свои-тѣ благодатны думы, и най-послѣ тѣ все-чкы безопасно ще стигнѣтъ небесный Иерусалимъ, и тамъ ще си починѣтъ отъ всички-тѣ искушенія на земно-то си странствуваніе, и заедно ще ся радуватъ

въ славны-тѣ обиталища, които Спа-ситель-тѣ е приготвилъ за тѣхъ. Никой отъ истинны-тѣ пѣтешественници не е изгубилъ пѣтъ-тѣ си; всякой единъ отъ тѣхъ, чрѣзъ благодать-тѣ Исусо-вѣ, безопасно ще стигне небесно-то прибѣжище.

СѢДБА-ТА НА ЧЕТВОРИЦѢ ВЕЛИКЫ ЧЛОВѢЦЫ.

Четыри-тѣ най-отлични побѣдители въ всеобщѣ-тѣ исторіѣ сѣ *Александръ Македонскый, Ханibalъ, Юлій Кесаръ и Наполеонъ Бонапартъ*. Какъвъ бѣше край-тѣ на тѣзи най-великы за-воеватели.

Александръ, слѣдъ като достигнѣ най-высокъ-тѣ точкѣ на свое-то чрѣз-мѣрно честолюбіе и пролѣ кръвь-тѣ на много миллионы чловѣцы, съсына много народы, и плакаче нѣмало още и дру-гы, които да разруши, най-послѣ у-мрѣ, като бѣше само 33 години на възраст.

Ханibalъ, слѣдъ като прѣмнѣлъ ве-лики-тѣ Алены и зачуди Римъ, распѣ-ли войницы-тѣ на неприятелѣ-тѣ си, награби голѣмо богатство и избѣ мно-жество благородницы, най-послѣ по-бѣгнѣ отъ свое-то си отечество, прѣ-зрѣлъ даже и отъ онѣзи, които тол-козъ сѣ го обывали отнапрѣдъ што му сѣ отдавали почести като на богъ, отрови самъ себе си и умрѣ въ чуждѣ странѣ, безъ да има кой да го почете или оплаче.

Юлій Кесаръ, слѣдъ като побѣди о-семстотинѣ градове и омы дрѣхы-тѣ си съ кръвь-тѣ на миллионы души отъ неприя-тели-тѣ си, най-послѣ быде убитъ отъ онѣзи, за които мислѣше че му бѣхъ най-ближни пріятели, и то въ само-то мѣсто, което той горѣщо е желаялъ да достигне.

Бонапартъ, комуто едно врѣме ся покланяхъ князове, папы и цѣлы на-роды, слѣдъ като испѣлни свѣтъ-тѣ съ страхъ-тѣ на свое-то име, наводни Европѣ съ кръвь и облѣчи народы-тѣ и въ вретница, най-послѣ быде зарѣ-бенъ и заточенъ, тѣй да кажемъ, вѣнъ отъ свѣтъ-тѣ на единъ усамотенъ о-стровъ, дѣто ся и свѣрши величіе-то му.

Какъвъ урокъ можемъ да ся нау-чимъ отъ горчивый-тѣ край на животъ-тѣ на тѣзи, които, споредъ сжденіе-то на този свѣтъ, бѣхъ най-великы чловѣци? О, колко лъжовна е свѣтска-та слава, а особно онѣзи, която ся придобыва чрѣзъ оржжі и кръвопролитія! Тѣзи чловѣ-ци стояхъ на върхъ-тѣ на свѣтскѣ-тѣ славѣ, нарекохъ ся великы, и единъ подиръ другъ направихъ свѣтъ-тѣ да трѣпере отъ думѣ-тѣ имъ; но тѣ е-динъ подиръ другъ умрѣхъ съ най-гор-чивѣ и безчестнѣ смъртъ. Пѣрвый чрѣзъ пороцы-тѣ си оскорѣ смъртъ-тѣ си; второй уби самъ себе си; третій быде убитъ отъ най-ближны-тѣ си пріятели; а четвъртый быде изгоненъ отъ между чловѣцы-тѣ!

МОЛИТВА.

Мнозина казватъ молитвы, които не ся молятъ. Да изричамъ молитвы е е-дно нѣщо, но да ся молимъ е друго. Истинна молитва излиза отъ сѣрдце-то, а не само отъ языкъ-тѣ; тя чувстви-телно въздиша, а не само изрича ду-мы; тя ся приноси съ живѣ вѣрѣ, а не формално. Сила-та на молитва-та съ-стои въ горѣщо-то желаніе, въ чисто-

сѣрдечнѣ-тѣ вѣрѣ съ които ги прино-сѣмы на Бога. Ный обаче трѣбва да ся надѣвамы не на думы-тѣ, които ный можемъ да кажемъ на Бога, но на о-нова което Той може да направи за насъ.

СУЕЗСКИЙ КАНАЛЪ.

Послѣдне-то изложеніе на съдруже-ство-то на Суезскый Каналъ показва че каналъ-тѣ ще има добръ усѣхъ въ търговско отношеніе. Каналъ-тѣ ся о-твори за мореплаватели-тѣ прѣзъ Де-кемвріѣ 1869. Отъ тогава до Апри-лія 1, 1875, прѣзъ него сѣ прѣмнѣли 4,998 пароплуди и 238 кораби съ пла-тиа. Число-то на пароплуды-тѣ и пла-тиены-тѣ корабы, които минуватъ прѣзъ каналъ-тѣ, все ся умножава отъ годи-нѣ на години. Прѣзъ 1870 то бѣше 489; прѣзъ 1871, 763; прѣзъ 1872, 1082; прѣзъ 1873, 1183, а прѣзъ 1874, 1264. Отъ всечко-то число, 3602 бѣхъ Англіѣскы кораби и пароплуди; 416 Францускы; 303 Австрійскы; 254 Италіанскы; 131 Турскы; 123 Хо-ландскы; 100 Египетскы; 95 Герман-скы; 63 Испанскы; 36 Русскы; 22 Португалскы; 17 Данскы; 15 Швец-скы; 10 на Съед. Държавы; 7 Белгій-скы; 7 Гръцкы; 4 Японскы; 3 Бир-манскы, а отъ Перу, Тунисъ и Заки-баръ е минѣлъ по единъ корабъ. Все-чкый-тѣ приходъ отъ каналъ-тѣ прѣзъ 1870 бѣше 5,048,944 франга; а прѣзъ 1874 бѣше 24,748,900 франга.

ЛОНДОНЪ.

Лондонъ захваща почти 700 четвър-титы мили мѣсто и има 4,000,000 жи-тели; и на това голѣмо число всякой день ся прилагатъ по 120 души. На всечкон петь минуты ся ражда по единъ чловѣкъ, а смъртъ ся случава на все-чкон осемъ минуты. Въ Лондонъ има повече Католици отъ колкото въ Римъ, повече Евреи отъ колкото въ всечкѣ Іудеѣ, повече Ирландци отъ колко-то въ Дублинъ (столицѣ-тѣ на Ир-ландіѣ), и повече Шотландци отъ кол-кото въ Единбургъ. Всеѣхъ годишѣ тамъ ся правятъ около по 9,000 кжцы, и ся испращатъ по 238,000,000 писма.

Прѣзъ 1873 л. въ Англіѣскы-тѣ же-лѣзны пѣтница сѣ пѣтували 455,320, 188 души пѣтници!

Подземный желѣзенъ пѣтъ въ Лон-донъ, който ся свѣрши прѣзъ 1863 л., е носилъ 30,510,000 души пѣтници безъ да ся убіе или да ся повреди нѣ-кой отъ тѣхъ.

Прѣзъ 1874 л. желѣзници-тѣ въ Массачузетъ, Съед. Държавы въ Аме-рикѣ, сѣ носили 42,000,000 пѣтници, и отъ това голѣмо число само единъ ся умъртви чрѣзъ приключеніе отъ же-лѣзници-тѣ.

Най-дългы-тѣ подземни прокопи за да ся работятъ рудници сѣ въ Герма-ніѣ. Единъ е при Фрейбургъ. Той е 24 мили дългъ, т. е. единъ день пѣтъ.

Голѣмый подземенъ прокопъ за же-лѣзницѣ-тѣ прѣзъ Алены-тѣ е 7 1/2 мили дългъ. Най-дългый-тѣ прокопъ за желѣзницѣ въ Америкѣ е 5 мили. Той е въ Массачузетъ.

ПОЛИТИЧЕСКИЕ НОВИНЫ.

ТУРЦИЯ.

Казва ся че Адрианоупольскій-тъ вилетъ е внесълъ въ Маліе-то около 150,000 л. т. прѣзъ послѣднѣ-тъ седмицѣ на годишѣ-тъ.

Грыжа-та за оубѣзи дѣсове (горы) въ Имперіѣ-тъ, които сѣ принадлежатъ на Евкафъ-тъ, ся е повѣрила на общо-то управление на дѣсове-тъ.

Броняный-тъ корабъ «Месудіе», който пристигна тука въ послѣднѣ-тъ вѣсто отъ Англіѣ, е най-сильный-тъ въ царскѣ-тъ флотѣ. Той има 12 твърды голѣмы топове, и е покритъ съ желѣзны плочи отъ 10-12 дюйма дебелы. Освѣтъ това той има единъ силенъ ностъ на прѣдницѣ-тъ си, чрѣзъ който най-голѣмый-тъ корабъ въ свѣтъ-тъ може скоро да ся потопи. Месудіе е раздѣленъ на нѣколко отдѣленія прѣзъ които вода-та не може да прѣмине, тъй щото въ вѣсто на опасность, ако една-та му часть ся повреди и ся напълни съ вода, то той пакъ ще може да плува.

Съ прискрѣбіе ся научаваме че *Источна Врѣме* ся спрѣло отъ Писалище-то на Печатъ-тъ за 3 мѣсѣца по причинѣ на нѣкои дописки обнародваны въ стѣлнове-тъ му.

Много челоуѣци запрѣни отъ полиціѣ-тъ сѣ стояли по нѣкога 2—3 дѣна въ затворѣ прѣди да ся турятъ подъ испытъ. Безъ съмнѣніе това е было твърдѣ тежко за оубѣзи, които сѣ были невинны. Правительство-то го е zelo въ вниманіе, и е заповѣдало щото въ всякой полиційскій меркезъ да ся учреди по единъ особенъ испытателенъ свѣтъ, който да разглежда журналъ-тъ (листъ-тъ който съдържа имена-та на прѣстѣпницѣ-тъ), и да отпуща изведиждѣ подъ порѣчителство всички-тъ запрѣни лица, които не сѣ ся доказали повинны въ нѣкое прѣстѣпленіе.

СРБИЯ.

Скупщина-та, която въ послѣднѣ-тъ вѣсто е разскавала дѣйствиѣ-то на преживѣше-то Министерество въ нѣложеніе-то на особенъ данокъ, за да посрѣдне нѣкои голѣмы разности въ Отдѣленіе-то на Войнѣ-тъ, е рѣшила че това дѣйствиѣ не е было законно, и слѣдовательно тя е произнесла това Министерество за виновато.

Спорѣдъ единъ по-послѣдѣнъ телеграмъ, Скупщина-та е намалила значително платки-тъ на всички-тъ по-высоки чиновници въ Княжество-то. Платка-та на Сърбскій-тъ Митрополитъ ся е свалила отъ 60,000 на 18,000 гр. Духовни-тъ прѣдставители сѣ гласоподавали въ ползѣ на това намаленіе.

НОТА-ТА НА АНДРАШИ.

Л. Хералдъ казва че има особенны свѣдѣнія относительно за прѣдложенія-та, за които ся говори отъ нѣколко вѣсто пасамъ че ся приготвляватъ отъ Контъ Андранъ за да ся прѣдставятъ на В. Портѣ. Спорѣдъ неговы-тъ свѣдѣнія, тѣзи прѣдложенія ся относятъ исключительно до работы-тъ въ Босніѣ и Херцеговинѣ, и че Франціѣ, Руссіѣ, Германіѣ, Австріѣ и Италиѣ сѣ ся съгласили върху тѣхъ. Тѣзи Силы обаче нѣмали намѣреніе да ги прѣдставятъ подъ никакъ формалнѣ потъ на В. Портѣ, но щѣли да ся ограничатъ на устно и пріятельско изложеніе на тѣхны-тъ взгляды върху тѣхъ. Спорѣдъ Лондон. *Таймсъ*, различни мнѣнія имало въ Европѣ относительно до тѣзи прѣдложенія на Контъ Андранъ. Тѣ были, казва той, положительны и оубѣдительны.

Въ Вторичный-тъ листъ на Л. Хералдъ пишѣтъ отъ Виенѣ че въ Австріѣ ставали голѣмы военны приготвленія.

РУСИЯ ВЪ СРѢДНѢ АЗИѢ.

Генералъ Кауфманъ ся очаква наскоро въ С. Петербургъ за да даде свѣдѣнія върху послѣдны-тъ смущенія въ Хокандъ и Туркестанъ.

ГРЪЦИЯ.

Камера-та на Прѣдставители-тъ е рѣшила че всички-тъ членове на Кабинетъ-тъ на Булгаріѣ, сѣ исключеніе на Панамихалопуло, ще ся сѣдѣтъ отъ Свѣтъ-тъ на Правослѣдіе-то за нарушеніе на Избирателный-тъ Законъ.

Атинскы-тъ вѣстници сѣ обнародвали въ послѣднѣ-тъ вѣсто нѣколко членове върху положеніе-то на Гръцкы-тъ Силы по сухо и по море, и поддържатъ че Гръціѣ трѣба да бѣде приготвена добрѣ, не да смути миръ-тъ, но за да бѣде въ състояние да посрѣдне нѣкое събитіе което може да ся появи ненадѣйно.

ФРАНЦИЯ.

Спорѣдъ първы-тъ телеграмы, които ся прѣсѣхъ прѣзъ минѣлѣ-тъ седмицѣ, нѣкои неспокоествія бѣхъ ся появили между Франскы-тъ министры, по причинѣ на които по-свободолюбивы-тъ отъ тѣхъ, може бы, щѣхъ да ся дадѣтъ оставки-тъ. По-послѣднѣ-тъ телеграмы обаче, извѣстѣхъ че тѣзи неспокоествія сѣ ся поправили. Това извѣстіе е задоволительно, защото твърдѣ е желателно републиканскы-тъ членове да останѣтъ въ управленіе-то. Още по-желателно е за управленіе-то да слѣдѣ такава единъ политикъ прѣзъ идущы-тъ избирания, щото републиканскы-тъ министры да не бѣдѣтъ принудены по свои-тъ си убѣжденія да ся оттеглатъ отъ него.

Настояще-то политическо положеніе на Франціѣ е твърдѣ интересно. Франціѣ прѣзъ минѣлы-тъ 100 години ся е опывала нѣколко пѣти да остави свобододолюбивы политическы учрежденія, по опытанія-та и не сѣ были сполучливы.

Нѣкои отъ причины-тъ, защо тѣзи опытанія не сѣ сполучили, сѣ были безъ съмнѣніе слѣдующы-тъ: първо, масса-та на народъ-тъ не е имала просвѣтены, твърды и непоколебимы убѣжденія за такыя учреждения; и второ, политическы-тъ прѣобразователи въ Франціѣ сѣ ся отличавали по-вечето по теоретическы-тъ си способности отколкото по практическо-то си искусство. Да начертае челоуѣкъ единъ политическѣ системѣ на книгѣ е едно нѣщо, а да их турѣ въ дѣйствиѣ е съвършено друго. Мнозина отъ Франскы-тъ политическы прѣобразователи сѣ прѣдприемали много нѣщо. Тѣ сѣ искали да осѣществятъ *изведиждѣ* идеалъ-тъ си, и за това не сѣ сполучили.

Франціѣ прави сега други усилія за да установи свобододолюбивы политическы-учрежденія, и обстоятелства-та за това сега сѣ много по-благоприятны отколкото тѣ сѣ были испрѣди. И народъ-тъ и водители-тъ му сѣ научили много нѣщо отъ опытность. Всичкы-тъ партіи ся виждатъ расположены да устѣпятъ по малко за да спечелѣтъ нѣщо. Тѣ всички-тъ сѣ отирали въ послѣднѣ-тъ вѣсто адресы до народъ-тъ и сѣ ся трудили да му прѣпорѣчатъ свои-тъ начала. Избирания-та на народны-тъ прѣдставители, които ще станѣтъ наскоро, ще имѣтъ едно рѣшительное вліяніе върху политическо-то бѣдѣще на Франціѣ. Ако народъ-тъ избере по-голѣмо число Сенаторы и Прѣдставители, непріятелы на Републикѣ-тъ, твърдѣ е вѣрно че републиканско-то правленіе ще ся унищожи. Ако крайны-тъ Републиканцы или радикалы-тъ избѣрѣтъ по-голѣмо-то число, то тогава ще има такъо соперничество между Законодательнѣ-то Сѣбрание и Прѣдѣдатель-тъ Мак-Махонъ, щото другъ единъ ударъ на настоящѣ-тъ политикъ въ ползѣ на Бонапартисты-тъ може да ся случи. Ако обаче народъ-тъ избере по-голѣмо-то число отъ твърды и при това умѣренны пріятелы на Републикѣ-тъ, то тогава има надежда че тя ще ся установи твърдо.

ГЕРМАНИЯ.

Л. Хералдъ обнародва слѣдующы-тъ телеграмъ отъ Парижъ съ датѣ отъ 25 Дек.: Спорѣдъ телеграфическы-тъ извѣстія отъ Берлинъ Князь Бисмаркъ, смутенъ отъ успѣхъ-тъ който Соціализмъ-тъ е направилъ въ Германіѣ, ся е рѣшилъ да ся опыта за съединеніе-то на разны-тъ отдѣленія на Консервативнѣ-тъ (умѣреннѣ-тъ) партіѣ, и да спре непріятельскы-тъ мѣрки противъ Католицы-тъ.

Тѣзи свѣдѣнія не сѣ очудительны. Князь Бисмаркъ е припознатъ отъ всякого за единъ мажъ съ извѣрѣдны способности, който е направилъ най-отличны-тъ услуги на

отечественнѣ-тъ си държавѣ. Както е извѣстно, той е съединилъ до единъ чудеснѣ-тъ степенъ различны-тъ раздѣленія на Германско-то племе. Той е отхвърлил твърдо безосновны-тъ притѣзанія на Папство-то да ся мѣси въ гражданскы-тъ работы, и справедливо е изисквалъ отъ всички-тъ подданицы, отъ какъо вѣрѣ и да бѣдѣтъ, подчиненіе на гражданскѣ-тъ власти. Князь Бисмаркъ обаче, както ся види на нѣкои, е много или малко наклоненъ по нѣкога да прѣминува границы-тъ на гражданскѣ-тъ власти и да ся мѣси въ работы-тъ на Церквѣ-тъ, катъ ся присвоива единъ власть, която не принадлежи нито на царѣ, нито на министры, нито пакъ на народны парламенты. Такова едно опытаніе, ако бѣде сполучливо, ще породѣ на скоро Соціализмъ и много други злыны, които ще да надминѣтъ силѣ-тъ даже на всички-тъ Германскѣ имперіѣ да управлява.

СЪЕДИНЕННЫ-ТЕ ДЪРЖАВЫ.

Извѣстно е на мнозина отъ читатели-тъ ни, че въ Съединены-тъ Държавы нѣма никакъо свърѣзъ или съюзъ между Церквѣ-тъ и гражданскѣ-тъ власти. Церква-та въ духовны-тъ си дѣла е съвършено независима отъ Правительство-то, тъй сѣщо и Правительство-то въ гражданскы-тъ си дѣла е съвършено независимо отъ Церквѣ-тъ. Прѣзъ гражданскы-тъ власти всички-тъ лица сѣ равны. Никой не може да бѣде прѣтѣсенъ отъ правительство-то по причинѣ на религіѣ-тъ си, и никой не може да иска по сѣщѣ-тъ причинѣ нѣкои особенны правдини отъ него. Тѣзи наредба е слѣдѣла добрѣ додѣто Паписты-тъ сѣ починали въ нѣкои мѣста отъ нѣколко години насамъ да ся трудѣтъ да придобѣтъ особенны правдини отъ мѣстны-тъ правительства. Тѣ ся противѣтъ на общы-тъ училища, които сѣ свободны за всички и искатъ да прѣематъ нѣры отъ общо-то съкровище за поддържаніе-то на свои-тъ си особенны училища. Тѣхно-то противленіе на народны-тъ училища доста е възбудило народъ-тъ.

Прѣдѣдатель Грантъ въ послѣднѣ-то си изложеніе на Конгресъ-тъ утвърждава че общо-то просвѣщеніе на народъ-тъ е необходимо за съхраненіе-то на народны-тъ заведенія, и че Церква-та и Държава-та, въ исполненіе на свои-тъ си дѣла, трѣбѣ да бѣдѣтъ съвършено независимы единъ отъ другъ. Прѣдѣдатель-тъ прочее прѣпорѣчва да ся поправи Народна-та Конституція чрѣзъ прибавленіе-то на другъ единъ членъ, спорѣдъ който всяка държава ще въздѣла и ще поддържа за вынѣжы свободны общы училища, достаточны за обученіе-то на всички-тъ дѣца въ първоначалны-тъ науки, безъ разлика на полъ, на расѣ, на мѣстороженіе и на религіѣ, и че никакъо расколнческы или безбожнческы или языческы учения не ще ся учѣтъ въ тѣхъ; и още че никаква сума нѣры не ще ся дава отъ общо-то съкровище за поддържаніе на нѣкои расколнческы училища. Това прѣдложеніе, ако бы да ся прѣеме отъ народъ-тъ, ще направи съвършено раздѣленіе-то между гражданскы-тъ и църковны-тъ власти, и ще ги освободи отъ всяко вмѣшательство въ дѣла-та на едни другы.

ИТАЛИЯ.

Спорѣдъ корреспондентны-тъ на Лондон. *Таймсъ*, Папа-та въ отговоръ-тъ си на членове-тъ на Священнѣ-тъ Конегіѣ, които сѣ отпили да го поздравятъ на Р. Христо-во, говорилъ твърдѣ строго противъ гражданскы-тъ власти. Той казалъ че Церква-та още ся клати отъ влѣны-тъ (дѣлы-тъ) които сѣ их развѣлчували отъ 75 години насамъ. Той насърчилъ страшливы-тъ да глѣдѣтъ на Кардиналы-тъ, които постоянно непокоеливо въ исполненіе-то на длѣжности-тъ си. Той говорилъ за голѣмы-тъ отговорности, които нѣкои Правительства сѣ зели върху си въ усилія-та си противъ Церквѣ-тъ, и чрѣзъ които тѣ сѣ навличали върху себе си проклетіе-то Божіе. Папа-та казалъ че той мысли да вижда поврѣщаніе-то на другъ Перонъ, който ся явѣла подъ разны образы. Въ нѣкои мѣста той сѣди съ гусѣ-тъ въ рѣкѣ, т. е. съ прѣлѣстительны думы той прѣстѣрува да ласкае, тогава когато той разстрѣива и съсыпѣва всичко на пепель. Въ други мѣста той ся явѣла съ сабѣ-тъ въ рѣкѣ, и ако не почерѣна улицы-тъ съ кръвъ, той пѣлни тынны-тъ, умножа-

ва заточенія-та и собира като богохульство. Съ гусѣ-тъ въ рѣкѣ-тъ си той хули доу крѣсть-тъ въ Римскы-тъ амфитеатры, и тѣзи мѣста, които ся станѣли драгоцѣны отъ кръвъ-тъ на мѣченицы-тъ, сѣ сѣ осквернены съ мръсны воды, които прилѣчатъ на свѣстѣ-тъ на причинители-тъ на това нечестіе.

Невъзможно е да ся установѣтъ пріятельскы сношенія между Италианско-то Правительство и Папство-то, до когато такыа взгляды и такъвъ духъ прѣобладаватъ въ Ватиканѣ.

СКРАТЕНІЕ НА ДОПИСКИ ОТЪ МѢСТНЫ-ТЕ ВѢСТНИЦЫ.

Спорѣдъ программѣ-тъ на нашы-тъ листъ, ный не можемъ да обнародваме напълно дописки изъ Българско, но че ся ограничаваме да даваме само по-главно-то нѣкъ съдържаніе. Слѣдующе-то извѣщаніе изъ тукашны-тъ Бълг. вѣстници.

Въ единъ допискѣ отъ Котель вмѣстѣна въ послѣднѣ-тъ брой на *Напрѣдѣкъ* четемъ че Котленцы просятъ отъ Ц. Правительство слѣдующы-тъ 5 точки: 1-во Царско-то Правительство да имѣ даде достаточны нѣры на пасища за стада-та имѣ, съобразно съ царскы-тъ законы и имѣсти; 2-о да ся четѣтъ овце-тъ въ сѣрѣдѣ-тъ на Априлиѣ, а не въ начало-то на Марта; 3-о Емляци-тъ да ся оубѣдятъ изново въ село-то имѣ, защото станѣло-то оубѣненіе по-прѣди было несправедливо; 4-о да ся отпишѣтъ бедѣлы-тъ на дѣца-та спорѣдъ Царскы-тъ ферманъ; и 5-о да ся прѣмѣсти Каймакамѣ-тъ отъ Османъ-Пазаръ въ Котель.

Въ сѣщѣ-тъ листъ пишѣтъ отъ Враца че тамъ имало голѣмы злоупотрѣбленія отъ странѣ-тъ на забѣгѣ-та; кражбы и обирѣ отъ Черкезы-тъ; още че Каймакамѣ-тъ държѣлъ въ затворѣ 2 ноци 95 души отъ първенцы-тъ въ този градъ.

Въ него пакъ четемъ че въ Тулѣ имало голѣмы злодѣйства и убійства, и че Тулѣнци просили отъ мѣстнѣ-то правительство Черкезы-тъ да ся обезорѣжатъ, или пакъ да ся позволи и на Българы-тъ да носятъ оружѣ.

Спорѣдъ *Дѣнь* нѣкои пѣтници които пристигнали тука въ послѣднѣ-тъ вѣсто съобщили му че нѣкои общины изъ Българско ся готвили да просятъ отъ Ц. Правительство унищоженіе-то на бедѣлы-тъ и прѣеманіе-то и на Българы-тъ въ войска-тъ.

ПОСЛѢДНИ ТЕЛЕГРАФИЧЕСКИ ДЕПЕШИ

Парижъ, 6 Январ: — Избирания-та на Прѣдставители-тъ които отъ своиѣ стражѣ трѣба да избѣрѣтъ останѣлы-тъ 225 членове на новый-тъ Сенатъ, до колкото ся знае по настоящему, продължаватъ да бѣдѣтъ въ ползѣ на Консервативны-тъ (умѣренны-тъ). Единъ Бордеанъ телеграмъ отъ Парижъ съ сѣщѣ-тъ датѣ казва, че най-скорошны-тъ отъ тѣзи избирания на прѣдставители-тъ сѣ были въ ползѣ на Републиканцы-тъ. Дукъ Деказъ, Министъръ-тъ на Внѣшны-тъ Дѣла при прѣеманіе-то си за кандидатъ (подгласникъ) за избирание-то на новѣ-тъ Камера на Прѣдставители-тъ, излага въ отговоръ-тъ си, че Франціѣ, насърчена отъ съчувствія-та на Европѣ, е твърдо рѣшена да поддържа вынѣжы единъ почтенъ миръ.

Вашингтонъ, 6 Январ. — Гизъ Фишъ, Секретаръ-тъ на Иностранны-тъ Дѣла, е извѣстѣлъ на народны-тъ прѣдставители, че окрѣжно-то писмо относительно до о-въ Куба, издадено въ послѣднѣ-тъ вѣсто, е каило само нравственнѣ-тъ подпоркѣ на Силы-тъ въ случай на посрѣдничество или на намѣшаніе на Куба. Съед. Държавы въ Америкѣ никогѣ не сѣ заплашвали Испаниѣ, и прѣговоры-тъ между двѣ-тъ странами сѣ ся продължавали да слѣдѣтъ по единъ пріятельскы начинъ.

Лондонъ, 5 Январ. — Понедѣлничный-тъ *Таймсъ* излага че Англіѣско-то Правительство е дало одобреніе-то си на Контъ Андранѣ-тъ Нотѣ относительно за прѣдложенія-тъ прѣобразованія въ Босніѣ и Херцеговинѣ, но въ сѣщѣ-то вѣсто то запазва свободѣ-тъ си въ дѣйствиѣ-то.

Издава ся отъ Американско-то Евангелско Общество.

Редакторъ Т. Л. Байнгтонъ.

Въ печатницѣ-тъ на Д. АРАМИАНЪ Агопѣанъ-ханъ № 12.